

ESTAD

ESKİ TÜRK EDEBİYATI ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

[Journal Of Old Turkish Literature Researches]

E-ISSN:

DOI Number:

Cilt: 1 Sayı: 1 Ağustos 2018

s.s. 419-433

**Makalenin Geliş
Tarihi**

03/08/2018

**Makalenin
Kabul Tarihi**

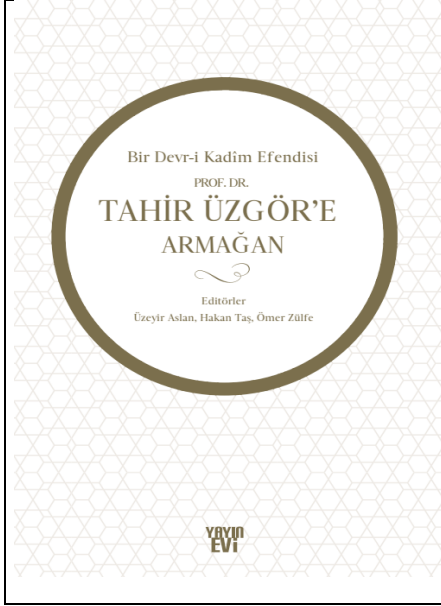
12/08/2018

Yayın Tarihi

21/08/2018

BİR DEVR-İ KADİM EFENDİSİ PROF. DR. TAHİR ÜZGÖR'E ARMAĞAN

Tuğba KUŞBUDU¹

İnsanlara iyiyi, doğruyu, güzeli, Hakk'ı anlatarak aydınlıklar inşa eden peygamberlerin yolundan gitme çabası, insanın hayat amacıyla buluşmasında yol gösterici özellikler taşır. Bu bakımdan öğretmenlik, “peygamber mesleği” olarak nitelendirilmektedir. Bir insanın hayatına dokunmak, bilmeyene öğretmek, bilmediğini öğretirken öğrenmek gibi pek çok değer, bu mesleği kutsal ve tadına varanlar için vazgeçilmez kılar. Kendi meslektaşlarını da yetiştiren öğretmenler, sonsuz güzelliğe giden kapıları aralamışlardır artık. İşte bu kapılardan birini aralayan, çeşitli mesleklere ve bilhassa öğretmenlik mesleğine sayısız talebe yetiştiren, klasik Türk edebiyatımızın

büyük isimlerinden olan Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca'mızı tanımayanlara tanıtmak, anlatmak ve geleceğe kıymetli bir yadigar bırakmak

¹ Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı Yüksek Lisans Programı, tkusbudu@gmail.com

Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları Dergisi [ESTAD]

Cilt: 1 Sayı: 1 Ağustos 2018 s.s. 419-433

için Mayıs ayında “Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan” isimli bir kitap yayımlandı. İlahiyat Yayınları’ndan çıkan, Tahir Hoca’nın talebeleri Prof. Dr. Üzeyir ASLAN, Prof. Dr. Hakan TAŞ ve Prof. Dr. Ömer ZÜLFE hocalarımızın editörlüğünde hazırlanan ve iki yıllık bir çalışmanın ürünü olduğu belirtilen kitap, dört kısımdan meydana gelmiş olup 753 sayfadır.

Kitabın ilk kısmı, 29 Mart 2018 Perşembe sabahı Fatih’te gerçekleştirilen görüşmede Tahir Hoca’yla yapılan sohbetle ait ses kaydının, olduğu gibi yazıya aktarılmasıyla oluşmuştur. Bu kısım, okuyucuya Tahir Hoca’nın hayat hikâyesini kendi sözlerinden öğrenme fırsatı verirken yakın siyasî tarihe dair bilgiler de içermektedir.

İkinci kısım Tahir Hoca’nın çalışmalarını tanıtmaya amacıyla hazırlanmış olup Hoca’nın lisans mezuniyet tezi, doktora tezi, kitapları, makaleleri, bildirileri, ansiklopedi maddeleri, tamamlanan fakat basılmayan bir eseri ile yönettiği yüksek lisans ve doktora tezlerine dair bilgiler içermektedir. Bu bölüm, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Sosyal Bilimler ve Türkçe Eğitimi Bölümü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Dr. Öğr. Üyesi Erdoğan TAŞTAN Bey tarafından hazırlanmıştır.

Üçüncü kısım, kitabın büyük bir kısmını oluşturmaktadır olup ilmî çalışmaları içermektedir. Otuz yedi bilim insanı tarafından vücuda getirilen otuz iki makale; halk anlatıları, klasik Türk edebiyatı çalışmaları, edebî sanatlar, Türkçenin dil ve ağız araştırmaları, söz öbekleri, atasözleri, eser tanıtımları gibi geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu çalışmaların yalnızca Türk Dili ve Edebiyatı öğrencileri ile araştırmacılarının değil tarihine, diline, kültür ve medeniyetine saygı ve sevgi besleyen pek çok insanın zihnini doyuracak özellikler taşıdığı muhakkaktır.

Dördüncü ve son kısım olan “Hatıralar” kısmında dört adet yazı bulunmaktadır. Prof. Dr. Mustafa S. KAÇALIN Hoca’nın ve Tahir Hoca’nın talebelerinden Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Emine AKDÜZEN Hanım’ın, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Zehra KOÇAK ASLAN Hanım’ın, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümü 1996 mezunlarından Sedat YILMAZ Bey’in kaleme aldığı bu yazılar, Hoca’nın pek çok farklı niteliklerine değinmektedir.

Biz burada, kendi anlatımından ve kitaptaki hatıralardan hareketle Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca’nın hayatı hakkında bilgi vermeye çalışacağız. Akabinde Türk Dili ve Edebiyatı öğrencileri ve araştırmacıları için faydalı olmasını umarak kitapta yer alan makaleleri kısaca özetleyeceğiz.

1. Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca'nın Hayatı

Tahir Hoca'nın ailesi, 1860'lı yıllarda Kafkaslardaki Rus işgalinden Türkiye'ye sığınır. Önce Niksar'a yerleşen aile, burada salgın olan sıtma yüzünden Balıkesir Manyas'ın Seyitler köyüne göç eder. 1945 yılında burada doğan Tahir Hoca, 1952'de yerleştikleri İstanbul'da okula başlar. Okul hayatının ilk üç senesi Karagümrük'te, o zamanlar Muallim Naci İlkokulu adını taşıyan taş mektepte geçer. Sonra sırasıyla Ulubathı Hasan İlkokulu, Karagümrük Ortaokulu ve Vefa Lisesi'nde tahsil hayatına devam eder. Vefa Lisesi'nde talebeyken, kendisini Ahmet ATEŞ'in hanımı Fikret ATEŞ'in ve Ziver TEZEREN'in etkilediğini belirten Hoca, Ziver Bey'den bahsederken: “Çok muhterem bir adamdı.” der.

Üniversite zamanında kendi deyimiyle “orta yerlerde” Türkoloji kazanarak bir yıl böyle okur ve sonrasında jüride Nihat Sami BANARLI, Orhan Şaik GÖKYAY, Ahmet KABAKLI hocaların da olduğu Çapa'nın Yüksek Öğretmen Okulu sınavına girerek başarılı olur. Üniversite ikinci sınıftan itibaren burada tahsiline devam eder ve 1971'de “XVII. Yüzyıl Şairlerinden Sa'dî'nin Hayatı, Divanlarının Edisyon Kritikli Transkripsiyonu” başlıklı teziyle lisans tahsilini tamamlar. Üniversite mezuniyetinden sonra 1972'de yuva kuran Tahir Hoca'nın üç çocuğu dünyaya gelir.

İlk görev yeri Edirne Erkek Öğretmen Okulu'dur. 1971-1975 yılları arasında burada görev yapar. Bu yıllarda ülkenin ekonomik ve siyasi durumunu da göz önünde bulundurduğumuzda insanların zor şartlarda yaşadığını, iş bulma, atanma durumlarının meşakkatli olduğunu tahmin ediyor, bunu Hoca'nın sözlerinden de anlıyoruz: “...bu yok günümde beni Ankara'ya çağırdılar, mülâkata. Mülâkatta şu eğitim enstitüsünün hocası, şu kadar yıllık hoca, onları seçecekler, bize boşu boşuna masraf ettiriyorlar!” Milli Eğitim Bakanlığının açtığı mülakat günlerinde Hoca'nın Edirne'de Recep Çavuş'la paylaştığı bu sözler, kendisine Yugoslavya'nın kapılarını açar. Recep Çavuş dönemin Orman Bakanı olan Eski Milli Eğitim Bakanı İlhami ERTEM Bey'e bir mektup yazarak Tahir Hoca'nın Yugoslavya'da, Saraybosna'da dört yıl boyunca okutmanlık yapmasına vesile olur.

1975'te ülkeye dönen ve Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde idareciliğe başlayan Tahir Hoca'yı 1978'de iktidarın değişmesiyle birlikte sürgünler karşılar. Önce Göztepe'deki evi kurşunlanır, çalıştığı okulun bahçesinde bulunan silahlarla Hoca'nın alakası olmadığı anlaşılınca da tayin yeri Sivas/Kangal olarak belirlenir. Hoca, hayatının bu dönemini şu sözlerle anlatır: “Sivas'ın Kangal'ına gittim, bir sene çalıştım orada. Fakat orada da bir tarafa yaranamadık herhâlde. Çünkü buradan, İstanbul'dan gazetelerin yazdığına

göre damgalanarak gittik biz. Faşist diye damgalandık.” Burada da siyasî güçler yüzünden sıkıntılar yaşanınca Tahir Hoca ve iki öğretmen arkadaşı Ankara’dan, CHP kurultayından gelen sürgün kararnamesiyle Van/Çatak’a tayin edilir. Tahir Hoca’nın belirttiğine göre o dönemde Van’ın bazı yerlerinde sorun yoktur. Ancak atamalarının yapıldığı Çatak’ta Hoca’nın teşrifinden bir hafta evvel jandarma komutanı ve okul müdürü birleşerek savcının lojmanını havaya uçurmuştur. Üstelik failer belli olmasına rağmen kimse sesini çıkarmamaktadır. Bu durumda, Tahir Hoca’nın arkadaşı Ahmet ARVASI Bey’in kardeşi Tahir ARVASI Bey, onu ortamdan uzaklaşarak Millî Eğitim’den istifa etmeye ikna eder. Hoca, İstanbul’a dönünce Yugoslavya’dayken aldığı iki daireden birini satar ve kardeşleriyle dokumacılığa başlar ancak bu iş uzun sürmez. Bu sırada iktidar değişikliği olunca Atatürk Eğitim Enstitüsü’ndeki eski görevine geri dönmek ister ve uzun bekleyişler, uğraşlar sonucunda göreve yeniden kabul edilir.

1980’li yılların başında Prof. Dr. Mehmet ÇAVUŞOĞLU, kendisini doktora davet eder. Onun öncesinde Prof. Dr. Abdülkadir KARAHAN ile konuşmuşlar ancak doktora için anlaşamamışlardır. Tahir Hoca bu kısmı şöyle açıklar: “...KARAHAN çok şey bilirdi ama kasıtlı olarak talebeye hiçbir şey vermezdi. Kasıtlı olarak hiçbir şey vermezdi talebeye. İdeolojik olarak öyleydi zaten. (...) Bize ne verdiyse rahmetli Ali Nihat TARLAN vermişti.”

O zamanlarda beş yıldan fazla görev yapmış kimselerin doğrudan doktora müracaat edebildiğini belirten Hoca, Prof. Dr. Mehmet AKALIN’ın danışmanlığında doktora başlar. Doktora tezi olarak *Fehîm-i Kadîm Dîvânî*’ni çalışır (1985). Doktoradan sonra yardımcı doçent ve ardından birinci jürisinde Prof. Dr. Meserret DİRİÖZ, Prof. Dr. Hasibe MAZIOĞLU, Dr. Ali ALPARSLAN hocaların; ikinci jürisinde Prof. Dr. Birol EMİL, Prof. Dr. Önder GÖÇGÜN, Prof. Dr. Haluk İPEKTEN hocaların bulunduğu doçentlik sınavını vererek doçent olur. Doçent olduktan birkaç ay sonra bypass ameliyatı olduğunu vurgular ve “Doçent oluşumuzda ağabeyimiz Prof. Dr. Birol EMİL’in büyük emeği vardır.” der. Ardından çok beklemeden profesörlük dönemi Hoca’yı kucaklar.

Erken emekli olan Tahir Hoca, Prof. Dr. Mustafa S. KAÇALIN’ın ısrarlarıyla göreve dönüp bir süre daha devam eder. Ardından, yetiştirdiği talebelerini gururla izlemek üzere emeklilik dilekçesini tekrar verir ve akademik hayattan fiilen uzaklaşır. Yetiştirdiği öğrenciler kendisine sorulduğunda Hoca’nın cevabı, kendisine de sevenlerine de gurur verici niteliktedir: “Vallahi şu anda üç profesör, bir doçentle oturuyorum ve bunun mutluluğu içerisindeyim. Söyleyecek söz bulamıyorum. Sağımda bir profesör, solumda bir talebem profesör, karşımda profesör, karşımda doçentim. Bir hocanın bundan daha

fazla mutlu olması mümkün mü? Rahmetli KAPLAN Hoca, kendisini dinlemekten vaz geçen asistanlarından sitem ediyordu. Ben öyle bir duruma sahip değilim. Çok memnunum. Allah onları muvaffak etsin. Nokta.”

2. Sevenlerinin Gözünden Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca

Atatürk Eğitim Fakültesi'nde kahve kokusunu takip edenlerin varacağı yer bir zamanlar Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca'nın odasıdır. Fakültenin dördüncü katındaki 406 (?) numaralı oda; sözlüklerin, kitapların, yazmaların arasından beyitlerle ayetlere, hadislere, başka başka diyarlara giden yolu açar misafirlerine. Hoş gelip hoş gidenlerle dolu bu huzur verici mekân, yolu bir kez oraya düşenlerin zihinlerinde kahve kokusu ve bilgi şöleniyle yer tutmaktadır.

İşine her zaman erken gelen, evine erken giden Hoca, talebelerinin meslektaşlarının aklında en çok da vakte verdiği değer ve haksızlıklara karşı dik duruşuyla kalmıştır. Klasik Türk edebiyatını anlayabilmek için ayet, hadis, siyer, botanik, astronomi gibi alanların da bilinmesi gerektiğini talebelerine aşılamaş, onların pek çok şiiri de ezberlemelerine, anlamalarına vesile olmuştur.

Mesleğine verdiği önemi, disiplini, talebesiyle kurduğu tatlı-sert ancak asla rencide edici nitelikte olmayan bağı; sorular sormayı, neyi niçin öğrendiğini insanlara sorgulatarak aydınlıklar yaratmayı âdet edinen tavrı; Kur'an-ı Kerim'i ve vatanperverliği ilk sıraya koymasıyla çevresindekilere ve talebelerine örnek olmuş bir gönül insanı...

Tahir Hoca'nın tüm bu özellikleri yalnızca hocalığında değil, idareciliğinde de akıllarda kalan, takdir edilen biri olmasını sağlamıştır. Onun vasıflarını Prof. Dr. Mustafa S. KAÇALIN şu sözlerle ifade eder: *“Anlattığını yazar, yazdığını anlatmazdı veya yazdığını satmazdı. Üniversitedeki işi bir atlama taşı, makamı bir adresi olmadı. Öğrencilerini harcayıp kendisini bir yere yamamadı, boyundan çok kitapları olmadı. Kendisini saklayıp öğrencilerinin önünü açan arkasını sıvazlayan olarak kaldı. Anlamak için aktarmak ve nasıl anladığını anlatmak için çalışmalarını tercüme etmek ondan miras kaldı dense yeridir. Bir örnekti, şimdi görenek oldu. Geçiminde idareli, seçiminde isabetli, yönetiminde idareci idi. İdareciliği idare ediver işte değil, işte idare şimdi sende şeklinde idi. (...) Hizmet hayatını sağlığı dolayısıyla noktalamaya mecbur kaldı. Hâzâ insandı. Şimdi ondan geriye ne kaldı dense derim ki: insanlık kaldı.”*

3. Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca'nın Çalışmaları

Kitapta; Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca'nın lisans mezuniyet ve doktora tezleri, kitapları, makaleleri, bildirileri, ansiklopedi maddeleri, bitmiş ancak yayımlanmamış bir eseri ile yönettiği tezler hakkında detaylı bilgilere yer verilmiştir.²

4. Kitaptaki Makaleler

1) AÇIKGÖZ, Cenk (2018). “Fuzûlî'nin Türkçe Divan'ındaki XXV. Gazel Nesîmî'ye mi Ait?”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 29-43.

Bu çalışmada Fuzûlî'nin (ö. 1556) Türkçe *Divan*'ı üzerine yapılan çalışmalar ve Nesîmî (ö. 1404-05 ?) *Divanı* incelenerek Fuzûlî *Divanı*'ndaki XXV. gazelin Nesîmî *Divanı*'ndaki 14. Gazel olduğu ispatlanmıştır.

2) ASLAN, Üzeyir (2018). “Âşık Çelebi'nin Tettebbu' Şiirleri”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 44-64.

Tettebbu' kelimesinin muhtelif tezkirelerdeki kullanımının örneklendirildiği çalışmada, konu edilen şiirlerin nazire geleneğiyle yazılmış manzumelere benzerliğine dikkat çekilmiştir. Akabinde nazire mecmualarında yer almayan, nazire olduğuna dair herhangi bir bilgi bulunmayan manzumelerin birbirinden nasıl ayrılacağına dair öneriler sunulmuştur. Çalışma Âşık Çelebi'nin (ö. 1572); Dâî Abdurrahman Efendi, Emrî (ö. 1575), Rahîkî (ö. 1546/47) ve Âhi'nin gazelleri ile Yahyâ Bey (ö. 1582), Hıfzî, Hâverî (ö. 1654/65) ve İshak Çelebi'nin (ö.1538) beyitlerine yazdığı *tettebbu'* şiirlerin verilmesiyle sonlandırılmıştır.

3) ATASOY, Faysal Okan; DİARRASSOUBA, Soualiho (2018). “Emîn Hûrî, Hayatı ve Eserleri”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 65-82.

Bu çalışmada, Osmanlı Türkçesinden Arapçaya iki dilli olarak hazırlanmış *Rafîk al-Utmânî* adlı sözlüğün müellifi Emîn Hûrî (ö. 1916) ile tabip Emîn Hûrî'nin (ö. 1919) farklı kişiler olduğu ortaya konmuştur. Emîn Hûrî'nin

² TAŞTAN, Erdoğan (2018). “Prof. Dr. Tahir Üzgör'ün Akademik Çalışmaları ve Yayınları”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan, (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 18-27.

eserlerini kapsayan çalışma, müellifle ilgili arşiv belgelerinin de ekler kısmında verilmesiyle tamamlanmıştır.

4) AVCI, İsmail (2018). “*Ali Uşşâkî'nin Manzum Kur'an Falı: Sürûrnâme*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 83-103.

Bu çalışmada fal kavramının Türk kültüründeki yeri ve bazı falnameler ile Kur'an falları üzerinde durulduktan sonra Ali Uşşâkî'nin (ö. 1200) eserlerinden bahsedilmiştir. Çalışmaya konu olan *Sürurname* adlı Kur'an falının diğer Kur'an fallarıyla olan benzer ve farklı yönleri ortaya konmuştur. Eserin ulaşılabilen tek nüshası olduğu vurgulanan Millî Kütüphane 06 Mil YzA 4816 numaralı *Mecmû'â-i Eş'âr ve Fevâ'id*'in 18b-19a varakları arasındaki bu metnin orijinali ve yeni harflere aktarımı da çalışmada sunulmuştur.

5) BAŞPINAR, Fatih (2018). “*Kıtaların Penceresinden Fuzûlî'nin Düşünce Dünyasına Kısa Bir Bakış*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 104-132

Fuzûlî'nin Türkçe *Dîvân*'ında bulunan 47 kıta ile Farsça *Dîvân*'ında bulunan 46 kıtayı konu edinen çalışmada, zikredilen kıtalar şekil ve muhteva bakımından incelenip tasnif edilmiştir. Her iki dilde de nazma dökülen ortak konular olmakla birlikte toplam 27 farklı konunun işlendiği ortaya konarak Fuzûlî'nin şiirlerinde ferdî ve sosyal pek çok meseleye yer verdiği belirtilmiştir.

6) BÜYÜKER, Nilgün (2018). “*Rumelili Zaîfî ve Manzum Bostân Tercümesi: Kitâb-ı Bâğ-ı Behişt*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 133-166.

Bu çalışmada Şirazlı Sadî'nin (ö. 1291) ünlü eseri *Büstân*'ın XVI. yüzyıl şairlerinden Rumelili Zaîfî (ö. 1556/57) tarafından *Kitâb-ı Bâğ-ı Behişt* adıyla Türkçeye yapılan manzum çevirisi ele alınmıştır. Zaîfî'nin hayatı, eserleri ve sanatı incelendikten sonra *Kitâb-ı Bâğ-ı Behişt*'in tetkiki yapılmış, metinde geçen söz kalıpları verilerek eserin XVI. yüzyıl kültürü ve dili açısından zenginliği belirtilmiştir.

7) CEYHAN, Âdem (2018). “*Aksaraylı Dânişî'nin Nesrû'l-Leâlî Tercümesi*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 167-447.

Bu makalede ilk olarak, şiirlerinde “Dânişi” mahlasını kullanan Aksaraylı Kadı Şâban bin Mustafa’nın hayatı ve eserlerin hakkında bilgi verilmiştir. Akabinde Hz. Ali’nin vecizelerini ihtiva eden ve Dânişi’nin ilk eseri olan *Nesrû’l-leâlî* adlı 275 kıtadan müteşekkil manzum tercüme, yeni harflere aktarılmış ve günümüz Türkçesine çevrilmiştir.

8) CİCİOĞLU, Muhammet Nurullah (2018). “*Şanlıurfa’da ve Azerbaycan’da Gazel Okuma Geleneği*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 248-255.

Nazım şekli olarak klasik edebiyatımızda en çok kullanılan tür olan gazelin bir musiki terimi olarak da yaygınlaştığı ve zamanla yaygınlığını yitirdiğini anlatan bu çalışmada, Azerbaycan ve Şanlıurfa’da gazel okuma gelenekleri arasındaki benzerlikler ve farklılıklar ortaya konmuş, bu kültürel miras üzerine daha çok ve kapsamlı çalışmalar yapılması gerektiği vurgulanmıştır.

9) KONCU, Hanife; ÇAKIR, Müjgân (2018). “*Meddâh Medhî’nin British Library’de Bulunan Yemînî Tarihi Tercümesi (Kıssa-i Nev-Bâve) Üzerine Tespitler*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 256-272.

Bu çalışmada, Utbî’nin (ö. 1036/39) pek çok şerh ve tercümesi bulunan *Târîh-i Yemînî*’sinin XVI. yüzyılda Meddâh Medhî tarafından vücuda getirilen Türkçe tercümesi *Kıssa-ı Nev-Bâve* hakkında bilgi verilmiştir. Anlatımında atasözleri ve deyimlerden de faydalanılan eserin bu yönüyle edebî, Gazneliler tarihini anlatması hasebiyle de tarihî önemine dikkat çekilmiştir.

10) ERSOY, Ersen (2018). “*Yurt Dışındaki Türkçe Yazmalarla İlgili Bazı Tespit ve Öneriler*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 273-296. Dil, kültür, edebiyat ve tarihimizin önemli kaynaklarından olan el yazması eserlerimizi konu alan bu çalışmada, Türkiye dışında 63 farklı ülkede yazmaların bulunduğu kütüphane isimleri verilmiştir. Bununla birlikte yazma eserlere dair kataloglama, döküm, dijitalizasyon işlemlerinin gerçekleştirilmesi, dış ülkelerde bulunan eserlerin dijital kopyalarının araştırmacılara sunulması, eserlerin muhafazası ve bu alanlarda çalışacak nitelikli personelin yetiştirilmesi konularında da öneriler sunulmuştur.

11) GENCELİ, Mehdi (2018). “*Abdullah Sur’un ‘Fuzuli’ye Bir Nazar’ Makalesi*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 297-316.

Çalışma, Abdullah Sur’un (ö. 1912) 1906-1907 yıllarında Bakü’de çıkan *Füyuzat* mecmuasında yayımlanan “Fuzuli’ye Bir Nazar” adlı makalesi ile müellife ait bilgileri ele almıştır. Sur’un Genceli’ye kadar tam neşri yapılmadığı belirtilen bu makalesinde Fuzuli’nin eserlerinden örnekler verilerek sanatı değerlendirilmiştir.

12) GÖKKAYA, Recep (2018). “*XVI. Asır Klasik Türk Edebiyatı’nun Bilinmeyen Bir Şairi: Seyrî ve Divân’ı*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 317-343.

Çalışmanın konusu XVI. asırda devlet adamlarının da hizmetinde bulunan bir şair olan Seyrî’nin hayatı, edebi kişiliği ve bilinen tek nüsha olduğu belirtilen Paris Bibliothèque Nationale de France, *Ancien Fonds Turc 280* numarada kayıtlı *Divân*’ının tanıtılmasıdır. Şairin hayatı ve devlet adamlarıyla olan münasebeti, manzumelerinden hareketle verilmiştir.

13) GÜNEŞ, Murat (2018). “*Bir Ayrılığın Karşılık Bulmayan ‘Feryâdı’ ve Klasik Türk Şirinden Yankıları*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 344-368.

Bu çalışmada XVI. yüzyıl şairi Celâl Beğ’in (ö. 1571-72) II. Selim’e gönderdiği gazelinin matla beytine Âzerî İbrahim Çelebi (ö. 1585), Azîzî (ö. 1585), Kabûlî İbrahim Efendi (ö. 1592), Sâdık ve Sâî mahlaslı şairler tarafından yazılan beş adet musammat-ı tesdis-i mükerrer neşredilmiş, nesre çevrilmiş ve bu manzumelerle ilgili detaylı bilgiler aktarılmıştır.

14) HARMANCI, Meriç (2018). “*Anabacı ya da Tacir Abdurraûf Hikâyesi*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 369-391.

Divan edebiyatı geleneğiyle yazılmış olup Türk edebiyatının bilinen ilk telif hikâyesi niteliği taşıyan “Hikâyet-i Anabacı” adlı eser, bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Hikâyenin özeti, kaynağı, nüshaları hakkında bilgi verildikten sonra eserin Bibliothèque Nationale’deki bir nüshası ile Hasan

Kavruk tarafından yayımlanan Süleymaniye Kütüphanesi'ndeki nüshasının karşılaştırmalı metni neşredilmiştir.

15) HARMANCI, M. Esat; EVECEN, Doğan (2018). “*Cefâyî'nin Rize Şehrengizi*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 392-406.

Bu çalışmada, “şehrengîz” türü, Rize şehri ve XVI. yüzyıl şairlerinden Filibeli Cefâyî (Ö. 1543) hakkında bilgi verildikten sonra şairin 118 beyitten oluşan Rize şehrengizi neşredilmiştir. Ayrıca eserin, Rize hakkında yazılan tek şehrengiz olduğu vurgulanmıştır.

16) HARMANCI, M. Esat; HASANOĞLU, Murat; KAYA, Melis (2018). “*Bir Hakîr'in Şehrengizi*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 407-423.

Bu çalışmanın konusu, Paris Bibliothèque Nationale'de bulunan 96 yk tutarındaki bir mecmuanın 89b-91b varakları arasında olup Hakîr mahlaslı şaire ait olan şehrengizdir. Eserin hangi şehre ait olduğu kesin olarak bilinmemekle birlikte, Rumeli şehirlerinden birini anlatıyor olabileceği belirtilmiştir. Zikredilen eserin Latin harflerine aktarımı yapılmış, orijinal metin ek olarak verilmiştir.

17) KARADENİZ, Mustafa Uğur (2018). “*Şiir, Ol Taşın Her Paresinde – Osmanlı Mimarî Literatüründe Şiir ve Mimarî*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 424-482.

Osmanlı sanatının önde gelen ürünlerinden şiir ve mimari arasındaki ilişki, bu çalışmada Osmanlı mimarisi açısından önemli iki kaynak olan *Tezkiretü'l-Bünyan ve Tezkiretü'l-Ebniye* ile *Risale-i Mimariye* adlı eserlerdeki şiir örnekleriyle açıklanmıştır. Hayli hacimli ve detaylı olan makalede, her iki alanda da çalışmalar yapan birtakım araştırmacılardan alıntılarla konu pekiştirilmiştir. Araştırmaya konu olan eserlerde mimari ile şiirin ortak dünyalarını ihtiva eden beyitler günümüz Türkçesine çevrilerek verilmiştir. Çalışma, Mimar Sinan'a (ö. 1588) ait olduğu bilinen muhtelif beyitleri içermesi açısından da önem arz etmektedir.

18) KARAVELİOĞLU, Murat A. (2018). “*Bugünkü Bulgaristan'ın Osmanlı Kültürüyle Yoğrulan Bazı Şehirleri*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir

ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 483-494.

Osmanlı idaresinde Müslümanlaşmaya başlayan Rumeli topraklarından Filibe, Köstendil, Rusçuk, Sofya, Tırnova, Eski Zağra (Zağra-yı Atik) ve Yeni Zağra (Zağra-yı Cedid) şehirleri, bu çalışmanın konusunu oluşturmuştur. Zikredilen şehirlere ait tarihî bilgilerin yanı sıra buralarda yetişmiş şairler de muhtelif tezkirelerden edinilen bilgiler ışığında anılmıştır.

19) KAYA, Hasan (2018). “*Divan Şiirinde ‘Kıl Kondurmamak’ Deyiminin Anlam Çerçevesi*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 495-508.

Dilin anlam zenginliğini oluşturan deyimlerin Divan şairlerince sıklıkla kullanıldığı vurgulanan çalışmada, sözlüklerde yer almadığı belirtilen “kıl kondurmamak” deyimini yapı ve anlam özellikleri bakımından incelenmiştir. Zikredilen deyimle benzerlik gösteren başka deyimlerin de konu edildiği çalışma, pek çok şairden alıntılanan beyit örnekleriyle zenginleştirilmiştir.

20) KAYAOKAY, İlyas (2018). “*Divan Şiirinde Elbise Terimleriyle Yazılmış Manzumeler*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 509-539.

Bu makalede, elbise terimlerinin kullanıldığı on üç müstakil manzume ele alınmıştır. Bu manzumeler incelendiğinde, elbise terimleri kullanımının en çok gazelerde olduğu tespit edilmiş ve bu durum sevgilinin güzellik unsurlarıyla ilişkilendirilmiştir. Ayrıca konu edilen on üç manzumede geçen elbise terimleri, açıklamalı bir sözlükle verilmiştir.

21) KÖSE, İlham (2018). “*Südi'nin Manzum Lügat Şerhi: Şerh-i Tuhfe-i Şâhidî*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR'e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 540-556.

Bu çalışma, Muğlalı Şâhidî İbrahim Dede'nin (ö. 1550) *Tuhfe-i Şâhidî* adlı Farsça-Türkçe manzum sözlüğüne Bosnalı Südi (ö. 1599 ?) tarafından yazılan ve *Şerh-i Tuhfe-i Şâhidî* adını taşıyan eseri konu edinmektedir. Eserden alıntılarla ve oluşturulan tablolarla eserin tanıtımı yapıldıktan sonra eserde XVI. yüzyıl söz varlığını gösteren kelimeler alfabetik olarak verilmiştir. Bununla birlikte, kullanılan 27 farklı vezin de zikredilmiştir.

22) KUFACI, Osman (2018). “*Millet Kütüphanesi Ali Emiri Manzum 543 Numaralı Şiir Mecmuasındaki Kaynaklarda Adı Geçmeyen Şairler ve Şiirleri*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 557-578.

2016 yılında Dr. Osman KUFACI tarafından Dr. Öğr. Üyesi Cemal AKSU danışmanlığında hazırlanan bir doktora tezinden³ yararlanılarak vücuda getirilen bu makale, tezkirelerde adı geçmeyen sekiz şair ile bu şairlere ait on üç şiiri ihtiva etmektedir. Çalışmaya konu olan Millet Kütüphanesi Ali Emiri Manzum 543 Numaralı Şiir Mecmuasında adı geçen ve makalede ele alınan sekiz şair şu kimselerdir: ‘Abdul Dede, Âkifi, Amikî, Gamî, Hudavendâ, Mehemed-i Bosnavî, Nâ-Muradî ve Pervane Halvetî. Bunlara ek olarak, ‘Abdul Dede ve Pervane Halvetî’nin 16’lı hece ölçüsü ve musammat gazel formatıyla yazılmış şiirlerinin Yunus Emre’nin şiirlerini andırdığı tespit edilmiştir.

23) SAMANCI, Metin (2018). “*Klasik Metinlerde Geçen ‘Evet’ Kelimesi Bir Öyküntü (Calque) Kelime midir?*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 579-589.

Bu çalışmada *evet* kelimesi ile *calque* terimi üzerinde durulmuş, günümüz Türkçesine de çevirisi yapılan çeşitli beyit örnekleri ile *evet* kelimesinin Farsça *hemân* kelimesinin etkisiyle “ancak, fakat” gibi anlamlarda kullanılmış olabileceği tartışılmıştır.

24) SARIKAYA, Bekir (2018). “*İlşar (Mesudiye, Ordu) Ağzı Üzerine Derleme Çalışması*”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 590-619.

Üç bölümden oluşan bu makalede Ordu’nun İlşar köyü ağzında kullanılan kelime, deyiş, dua ve beddua, ay isimleri ve lakaplardan tertip edilen alfabetik bir sözlük bulunmaktadır. İlşar ağzının yazı dilinden farklılıklarına da değinen makale, bir kısmı Türk Dil Kurumunun Derleme Sözlüğü’nde bulunmadığı belirtilen kelimeleri ihtiva etmesi bakımından da önem arz etmektedir.

³ KUFACI, Osman (2016). *Millet Kütüphanesi Ali Emiri Manzum Eserler Bölümü 543 Numarada Kayıtlı Şiir Mecmuası (İnceleme-Metin)*, Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

25) TAŞ, Hakan (2018). “*Edebî Sanatların Metin Tamirine Katkısı*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 620-639.

Tenkitli bir metni doğru bir biçimde vücuda getirebilmek için Osmanlı şiirinin biçim ve içerik özelliklerini iyi bilmek gerektiğini vurgulayan bu çalışmada cinas, irsal-i mesel, leff ü neşr, teşbih-i mahlûb, telmih, tevriye ve tezat sanatlarının kullanıldığı beyitler örneklendirilmiştir. Okuma hataları bulunan bu beyitler, edebî sanatlar yardımıyla metin tamiri çerçevesinde değerlendirilmiştir; bu vesileyle metin tenkidi ve tamirinde edebî sanatların önemi izah edilmiştir.

26) TURAL, Secaattin (2018). “*Milli Edebiyattan Memleket Edebiyatına Yahut Turancılıktan Anadoluculuğa Geçişte I. Dünya Savaşı’nın Rolü*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 640-645.

Bu çalışmada, Millî Edebiyat Dönemi’nde Türkçülük-Milliyetçilik ideolojisi ve buna bağlı olarak gelişen Turancılık mefkûresi üzerinde durulmuştur. Bu fikirlerin dönemin savaş ortamıyla bağlantısı vurgulanırken Ziya Gökalp’ın şiirleri ve fikirlerinden yararlanılmıştır.

27) TÜRKÜM, Mehmet Tefik (2018). “*Nâbi’ye Göre Eğitim*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 646-679.

Bu çalışmada, İbrahim Alâeddin Gövsa (ö. 1949) hakkında bilgi verildikten sonra yazarın Mart 1925’te Tedrîsât Mecmuası’nda yayımlanan “Nâbi’ye Göre Terbiye” başlıklı makalesinin yeni harflere ve günümüz Türkçesine aktarımı yapılmıştır. Ayrıca ele alınan makaleden hareketle Gövsa’nın görüşleri değerlendirilmiştir.

28) ULUSAN ÖZTÜRKMEN, Evrim (2018). “*Evlilik Kurumunu Koruma İşleviyle Halk Anlatılarında Ölüm*”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 680-692.

5-6 Mayıs 2014 tarihinde Marmara Üniversitesinde düzenlenen “Sanat ve Edebiyatta Kadın Sempozyumu”nda sunulmuş bildirinin geliştirilmiş ve genişletilmiş hâli olduğu vurgulanan bu çalışma, halk anlatılarını ve anlatılardaki ölüm motifini ihtiva etmektedir. Anlatıları, 2007-2009 yılları

arasında İzmir'in Kemalpaşa ilçesine bağlı Yörük ve Çepni köylerindeki kadınlardan bizzat kendisinin derlediğini belirten Öztürkmen, bahsi geçen anlatılarda öldürme eylemi ile evlilik kurumu arasındaki ilişkiyi bu yedi anlatıdan kesitlerle konu edinmiş ve değerlendirmiştir.

29) YENİKALE, Ahmet (2018). “Dobrucalı Şairimiz Emel Emin’in Gazelleri”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 693-702.

Bu makalede, Dobrucalı şair Emel Emin Hanım'ın 2015 yılında “Gazeller-Gazeliru” adlı kitabında yayımladığı gazeller şekil ve içerik bakımından değerlendirilmiş, şiirlerin klasik Divan şiiri anlayışıyla benzer ve farklı yönleri vurgulanmıştır. Bu özelliklerden hareketle Emel Emin'i “Türkiye dışında yetişmiş modern Türk şairlerinden biri” olarak değerlendirmenin daha doğru olacağı belirtilmiştir.

30) YILMAZ, Ozan (2018). “Klasik Türk Şiirinde Çokanlamlı Bir Tamlama: Per-i Megeş (Sinek Kanadı)”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 703-713.

“Per-i megeş” tamlamasının Divan şiiri metinlerinde temel anlam ve yan anlamıyla kullanıldığı beyitlerin konu edildiği çalışmada, bahsi geçen tamlamaya Fars şiirinde rastlanmadığı belirtilmiştir. Buna bağlı olarak, Türkçenin Arapça-Farsça kelimeleri kullanma hususundaki yetkinliğine de dikkat çekilmiştir.

31) YILMAZ, Yakup; TOKTAR, Soner (2018). “Transkripsiyon Anıtlarına Göre Yabancıların Türkçe Öğrenme Gereksinimleri”, Bir Devr-i Kadim Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 714-734.

Latince, Almanca, Fransızca, Rusça, İngilizce ve İtalyanca dillerinde yazılmış on eseri ele alan çalışma, transkripsiyon metinlerinin hazırlanmasındaki amaçları ortaya koymayı hedeflemiş ve bu on eserin ön sözlerini incelemiştir. Buna göre Avrupalı devletlerin transkripsiyon anıtları hazırlamalarında; Osmanlı Devleti veya farklı Türk halklarıyla irtibata geçmek, ticaret yapmak, devletlerarası ilişkileri kolaylaştırmak, Hristiyanlığı yaymak ve ilmî çalışmalarını hareketlendirmek gibi çeşitli gayeleri olduğu saptanmıştır.

32) ZÜLFE, Ömer (2018). “Fuzûlî’de Söz Kalıpları”, Bir Devr-i Kadîm Efendisi Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR’e Armağan (Ed: Üzeyir ASLAN, Hakan TAŞ, Ömer Zülfe), Ankara: İlahiyat Yayınları, 735- 747.

Türkçede yer yer bulunan ancak Fuzûlî’de (ö. 1556) belirginleşen bazı söz öbeklerinin değerlendirilmesi, bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Fuzûlî’nin Türkçe ve Farsça *Dîvân*’ında geçen on bir söz kalıbından hareketle onun şiir dili, Türkçe ve fesahat kuralları çerçevesinde ele alınmıştır.

Yüzyıllardan beri muhatabına birçok alanda seslenmiş klasik Türk şiiri, alanında söz sahibi hocalarla yeni nesillere aktarılmıştır. Bizler bugün bu alana gönül vermiş kimseler olarak geçmişimizi ve bugünümüzü kucaklayıp yarına, tıpkı bize devredildiği gibi, bu meşaleyi elden ele devretme arzusundayız.

Ele almaya çalıştığımız kitap, Tahir Hoca’nın en çok değer verdiği alanlardan biriyle, Fuzûlî’ye dair bilgileri içeren bir makaleyle başlamış; yine Fuzûlî’nin sanatıyla ilgili bir makale ve Fuzûlî adının geçtiği bir anı ile sonlanmıştır. Makalelerin alfabetik sıraya göre düzenlendiği kitaptaki bu başlangıç ve son; şüphesiz yalnızca ilmi çalışmaların değil, kıymetli bir kimseye duyulan sevginin ve gönül verilen bir işin gülümseten neticesidir.

Biz bu çalışmayla Prof. Dr. Tahir ÜZGÖR Hoca için hazırlanan kitabı tanıtmaya, kitabın içindeki bilgilerden hareketle Hoca’nın hayatını elimizden geldiğince anlatmaya çalıştık. Kitaptaki makaleleri, araştırmacılar için ön bilgi sahibi olacakları şekilde kısaca özetlemeye gayret ettik. Kusurlarımızı hoş göreceğinizi ümit ediyoruz.

Kitapta çok olmamakla birlikte yer yer göze çarpan imla hatalarının bir sonraki baskılarda düzeltilmesi, dikkat çekmek istediğimiz bir diğer noktadır.

Geleceğe ışık tutacak bu eserde emeği geçen tüm hocalarımıza teşekkür ediyor, Tahir Hoca’mıza Allah’tan hayırlı, bereketli ve uzun bir ömür diliyoruz.

“Hezâr gıpta o devr-i kadîm efendisine

Ne kendi kimseye benzer ne kimse kendisine”

Hürmetlerimizle.